

Jan Belcik

Egy bizonyos történelem

A történelem valahol máshol születik
 Semmire sem kellettem neki
 így hát lelkiismeretfurdalás nélkül
 végighallgathattam
 a régiók hajnali fecsegését
 a déli harangszót a kicsiny
 Szent János templomból
 és a televíziós híradók
 esti igazságait

A metafizika csak jóval később
 bukkant elő
 s hagyott itt nekünk maga után
 – falusias tisztességgel szólva –
 néhány fölösleges kérdést

(Zsille Gábor fordítása)

Búcsú az ifjúságtól

Hosszan iszkoltam és értelmetlenül
 hiszen senki sem üldözött
 senki sem küldött utánam kutyákat
 sem körözőlevelet
 ugyan megrohant a kezdődő ősz
 ám ez még nem ok semmire
 tán csak az újra tóduló remény
 láza izgatott fel kissé
 bár már mindenre késő
 és minden megtörtént korábban
 tudtam elérkezett az idő
 hogy elbúcsúzzam az ifjúságtól
 nem rendeztem temetést sem halotti tort
 nem folyt a vodka nem voltak barátok
 egymagam voltam s tán éppen erre vágytam
 ugyan megrohant a búskomorság
 de úgy döntöttem kivárom

(Zsille Gábor fordítása)

Egybekapcsolás

A költő olyasféle
 ki műgonddal
 szóról szóra
 egybeszerkeszt egy verset
 (mely ezáltal létezik)

Aztán pedig
 – milyen gyakran is –
 szóról szóra
 műgonddal áthúzza
 építgetve azt
 ami már nincs

(Zsille Gábor fordítása)